

Wrocław, 18 listopada 2024 roku

Krzysztof Wętkowski
BISKUP WROCŁAWSKI

L.dz. 2010/2024

List pasterski Biskupa Wrocławskiego Krzysztofa Wętkowskiego na Rok Jubileuszowy 2025

Drodzy Diecezjanie!

Idąc za przykładem apostołów, którzy kierowali listy do pierwszych wspólnot chrześcijańskich, także ja pragnę zwrócić się do Was na początku nowego roku liturgicznego, który będziemy przeżywać jako Rok Jubileuszowy. Rok liturgiczny rozpoczyna się od Adwentu, który jest wspólnym wołaniem wierzących o przyjście Chrystusa szczególnie w dwóch wymiarach: Jego powtórnego przyjścia do całej ludzkości oraz przyjścia do naszych rodzin i naszych serc w darze Bożego Narodzenia. Jubileusz, który będziemy obchodzić to właśnie 2025 lat od narodzin Zbawiciela z Maryi Dziewicy. Wcielenie Syna Bożego jest największym dowodem na to, że Bóg pragnie być blisko nas.

Dziś pragnę zwrócić waszą uwagę Drodzy Bracia i Siostry na trzy rzeczywistości, poprzez które Bóg realizuje to pragnienie bycia blisko nas w codzienności, są nimi: Eucharystia, wspólnota Kościoła i znaki czasu, czyli wydarzenia, poprzez które Bóg wskazuje nam właściwą drogę do siebie.

1. Eucharystia

Podczas Mszy świętej Pan Bóg gromadzi nas w swoje Imię jako wspólnotę ludzi wierzących. On sam powiedział „gdzie dwóch lub trzech zebranych jest w Imię moje, tam jestem”. A zatem pierwszym stopniem obecności Boga podczas

Eucharystii jest już to, że się wspólnie na niej gromadzimy. Następnym znakiem Bożej obecności jest kapłan przewodniczący Mszy świętej, w którym Chrystus uobecnia się poprzez dar sakramentu kapłaństwa. W dwóch centralnych częściach Mszy świętej – Liturgii Słowa i Liturgii Eucharystycznej – Bóg przychodzi do nas realnie obecny w swoim Słowie i w swoim Ciele. Troska o te dwie rzeczywistości jest nieustannie aktualnym wezwaniem zarówno dla duszpasterzy, jak i wszystkich wiernych. Niech przepowiadanie Słowa i celebrowanie Sakramentu będą dobrze przygotowane i pięknie przeżywane. Otoczmy największym szacunkiem Eucharystię, w której Pan przychodzi do naszych serc, aby karmić nas swoim Słowem i Ciałem. Nie pozwólmy, aby jakakolwiek drobina Ciała Pańskiego znalazła się na ziemi i nie dajmy żadnemu Jego Słowu upaść na ziemię, lecz przyjmijmy je w naszych sercach jako dar Bożej Obecności.

W dzisiejszym Słowie nasz Pan zapowiada wielkie i straszne znaki na niebie i ziemi, poprzedzające Jego powtórne przyjście. Bez wątpienia wszelkie katastrofy, wojny, choroby czy problemy budzą u ludzi lęk i nieustannie powracające przekonanie o nadchodzącym końcu świata. Dobra Nowina uczy nas jednak, że chrześcijanin powinien być człowiekiem nadziei. To dlatego Pan mówi: „Ludzie mdleć będą ze strachu [a wy] nabierzcie ducha i podnieście głowy”. To znaczy, że chrześcijanin widząc te wszystkie złe rzeczy dziejące się na świecie i przemijalność tego co materialne, tym bardziej zwraca się w stronę tego co duchowe – podnosi oczy ku Bogu i przyzywa Ducha Świętego. Człowiek wierzący nie wie, co go czeka, ale zawsze wie, że w Jego codzienności jest obecny Bóg, który przez każde doświadczenie przeprowadzi. Nieustannie wyczekując Jego przyjścia, w każdym doświadczeniu, bądźmy ludźmi nadziei!

2. Wspólnota Kościoła

Spodobało się Panu Bogu zbawić ludzi nie pojedynczo, ale we wspólnocie (por. LG 9). Właśnie wspólnota ludzi wierzących jest przestrzenią, w której Boża Obecność może wzrastać, a wiara się pomnażać. Św. Paweł pisze: „Jedni drugich brzemiona noście” (Ga 5,2). Drugi człowiek, w obliczu trudności wspiera naszą nadzieję i pomaga nie ulec rozpaczom. Często w ciemnościach i burzy, ludzie szukają gwiazdy, która wskaże im kierunek. Papież Benedykt XVI w encyklice

o chrześcijańskiej nadziei „Spe Salvi” naucza: „Prawdziwymi gwiazdami naszego życia są osoby, które potrafiły żyć w sposób prawy. One są światłami nadziei (...) Jezus Chrystus sam jest światłem (...) Aby jednak do Niego dotrzeć, potrzebujemy bliższych światła – ludzi, którzy dają światło, czerpiąc je z Jego światła, i w ten sposób pozwalają nam orientować się w naszej przeprowie.” W naszych ciemnościach nie jesteśmy sami. Budujmy między sobą więzi oparte na fundamencie miłości chrześcijańskiej. Niech nasze wspólnoty parafialne będą przestrzenią przychodzenia Boga. Nie poddawajmy się zwątpieniu. Tak wiele jest w naszych wspólnotach miłości i dobroci, gotowości pomocy bliźnim, czego wyrazem była Wasza solidarność i hojność dla powodzian. Jest tak wielu ludzi, także wśród młodych, którzy szczerze szukają prawdy i trwałych zasad życia we współczesnym świecie opartych na Ewangelii. Tak wielu ludzi żyje cnotami wiary, nadziei i miłości, nie tylko w okazjonalnych publicznych gestach, ale w skromnej rzeczywistości naszego życia. Ciągłe na nowo zgłębiajmy prawdę wielkich przypowieści naszego Pana o ziarnku gorczycy i o zaczynie w cieście.

3. Znaki czasu, czyli wydarzenia, poprzez które Bóg wskazuje nam drogę do siebie.

Trzecią drogą, poprzez którą Bóg się nam objawia są wydarzenia, które dokonują się w naszym życiu. W tym roku szczególnym znakiem jest Jubileusz, przeżywany pod hasłem „Pielgrzymi Nadziei”. W naszej diecezji świętowanie jubileuszu rozpoczniemy uroczystą Mszą świętą 29 grudnia o godz. 12:00 w Bazylice Katedralnej we Włocławku. Chcę także zachęcić do wzięcia udziału, w jubileuszowej pielgrzymce diecezji włocławskiej do Rzymu, która odbędzie się na przełomie września i października w 2025 r. Niezależnie od dokładnego terminu, w którym dana parafia czy wspólnota udaje się do Rzymu, oraz wybranego programu, jest jeden wspólny punkt, na którym wszyscy pragniemy się spotkać. Jest nim Msza święta, którą jako wspólnota diecezjalna będziemy celebrować w Bazylice Laterańskiej, 30 września 2025 roku pod przewodnictwem i z homilią kardynała Roberta Saraha. W wielu parafiach organizowane są już pielgrzymki na to wydarzenie, bardzo proszę, aby ten wspólny punkt znalazł się w programie każdej pielgrzymki z diecezji włocławskiej.

Dla tych, którzy nie będą mogli bezpośrednio uczestniczyć w pielgrzymce wyznaczyłem kościoły na terenie diecezji wrocławskiej, w których można uzyskać jubileuszowe odpusty. Na znak szczególnej łączności z rzymską stolicą biskupią, są nimi cztery bazyliki mniejsze: Bazylika Katedralna we Wrocławku, Bazylika Matki Bożej Licheńskiej, Bazylika Wszystkich Świętych w Sieradzu i Bazylika Wniebowzięcia NMP w Zduńskiej Woli.

Wszystkich wiernych diecezji wrocławskiej oraz wydarzenia związane z obchodami Roku Jubileuszowego zawieram opiece Matki Bożej, słowami Benedykta XVI:

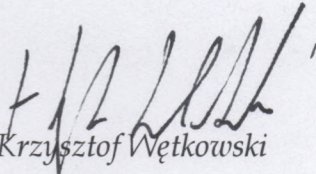
„Święta Maryjo, Matko Boga, Matko nasza,
naucz nas wierzyć, żywić nadzieję i kochać wraz z Tobą.

Wskaż nam drogę do Bożego królestwa!

Gwiazdo Morza, świeć nad nami i przewódź nam na naszej drodze.”

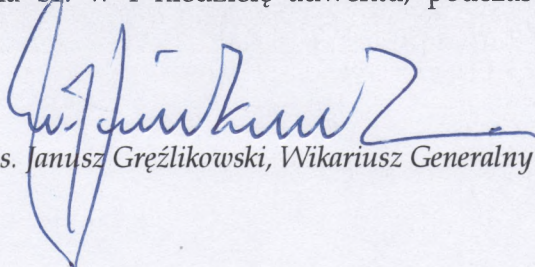
Zapewniam o mojej codziennej modlitwie za Was i proszę: módlcie się za mnie.

+ Krzysztof Wętkowski
BISKUP WROCŁAWSKI

List należy odczytać w ramach homilii 1 grudnia br. w I niedzielę adwentu, podczas wszystkich Mszy świętych.

Ks. Janusz Gręźlikowski, Wikariusz Generalny